

θαδέστατα : ποῦ πηγαίνετε τέτοιαν ὥρα ; Ἐπὶ τῇ ἀπαντή-
σει δὲ αὐτοῦ ἐν τίνι δικαίωματι ἐρωτᾷ. τοῦ καταφέρει δει-
νὸν ράπισμα καὶ γίνεται ἄφαντος. Ἡ δεσποινὶς σχεδὸν λει-
ποθυμεῖ, τοῦ δὲ κυρίου ἀγανακτήσαντος καὶ φωνάζοντος,
πλήθους πολὺ συνήχθη, ἀλλ' ὁ ράπισας δεκανεὺς ἐν τῷ σκό-
τει, ληστρικῶς, δειλότατα, δὲν ἐφαίνετο. Παρουσιάζεται
εἰς με γαλόνι, ἀλλ' ἢ δὲν ἦτο ὁ ἴδιος, ἢ ἦτο καὶ προσε-
ποιεῖτο. Πιστεύομεν ὅτι ὁ παθὼν θ' ἀνεφέρθη ἤδη πρὸς τὸν
κ. φρούραρχον, ὅστις θ' ἀνακαλύψῃ τὸν ἄχρεϊον θηλυδριᾶν
ὅστις τόσῳ βρυνύσῳ καὶ κτηνωδῶς ἐπετέθη κατὰ ἐντίμου
πολίτου συνοδεύοντος ἐντιμοτάτην δεσποινίδα.

Ὁραίαν ἐμπεριστατωμένην βιογραφίαν τοῦ Σαυραναίου δη-
μοσιογράφου Ἰακώβου Σαμιωτάκη ἀνέγνωμεν ἐν τῷ κυριακῷ
φύλλῳ τῆς νεανικωτάτης τῶρα ὑπὸ δύο τόσῳ καλλαισθή-
των καὶ λόγῳ ποιητῶν νέων ἐκδιδομένης « Ἀμαλθείας. » Ὁ
ἀνὴρ ὑπῆρξε σπουδαιότερος καὶ τῆς ἀγαθωτάτης περὶ αὐτοῦ
φήμης, οὗ ἡ γέννησις καὶ ἡ ἀνατροφή συνδέεται πρὸς τὴν
μεγάλην μας ἐπανάστασιν καὶ τὸν καταστροφὴν τῆς Χίου,
ὅπου ἐγεννήθη ὁ ἐμβριθὴς τὴν φυσιογνωμίαν Σαμιωτάκης,
ἡ δὲ δημοσιογραφικὴ πολιτεία τοῦ μετὰ μιᾶς τῶν μᾶλλον
πολυταράχων περιόδων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀγωνιστῆς ἀ-
ντρώπουτος φανεῖς καὶ δημοσιογράφος τιμιώτατος, ἀπο-
κρούσας προδοτικὰς προτάσεις τιμῶν καὶ πλούτου ὡς
« Ἕλλην τοῦ καθήκοντος καὶ ἀνθρώπος τῆς τιμῆς. » Ἦτο δὲ
καὶ συστημένος ὑπὸ τοῦ φιλέλληκος Λουδοβίκου τῆς Βαυα-
ρίας, ὅπου ἐπέρανε τὰ νομικά του, πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ὁθω-
να, ὅστις καὶ διώρισεν αὐτὸν εἰσαγγελεᾶ ἐν Πάτραις, ἀλλ' ἡ
θερμῶς ἐρωμένη Σμύρνη τὸν προσεῖλκυσε καὶ παρητήθη
ἐν αὐτῇ δημοσιογραφῆσαι ἐκεῖ. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ τῆς τιμῆς τοῦ
αἰοδιδίμου, οὐδὲν ἔφερεν ἐλληνικὸν παράσημον.

Ἐλέγαμεν προχθὲς εἰς τὸν φίλον δῆμαρχον ὅτι ὅλη ἡ
συνοικία τῶν δροσερῶν Πευκακίων, ἀφοῦ ἡ βρύτις τὴν ὁποίαν
ἔβαλε ἐστειρεύσεν, ὑδρεύετο ἕως τῶρα ἀπὸ τοῦ περιφημοῦ
πηγάδι τοῦ Σχιστοῦ. Τώρα καὶ αὐτὸ εἶνε ἄχρηστον, διότι
διεδόθη ὅτι κάποιος ἄχρεϊος ἐπλυνεν ἐκεῖ μέσα νοσοῦντας
πόδας καὶ οἱ Πευκιῶται ἀποφεύγουν νὰ πίνουν ὕδωρ μολυ-
σμένον. Λοιπὸν κινδυνεύουν νὰ... λυσάξουν.

Ἐλάβομεν τὸ εἰκονογραφημένον φυλλάδιον **Παρίσιος** —
« **Ἰσχυία**, » ὅπερ ἐπωλεῖτο κατὰ τὴν μεγάλην ἐορτὴν τοῦ
Τουϊλεριόν. Πλήρες εἰκόνων χρωματισμένων καὶ μὴ, ἐν τῇ
πρώτῃ σελίδι ἔχον μακαρίαν τὴν πόλιν τῶν Παρισίων δι-
κνέμουσαν ἄρτον εἰς τὰ θύματα τῆς Ἰσχυίας, ἐν μέσῳ δὲ ἐπὶ
δύο σελίδων χρωματισμένων ἐπίσης πορτοκαλλόχρουν καὶ
λεμονόχρουν ὑπὸ γαλάζιον ἰταλικὸν οὐρανὸν τὸ *Ναπολιτά-
νικο Παζάρι* με φαναράκια, σημαίας, *νταϊρέδες*, ἀνθοδέσμες,
ὁπώρας, *Ναπολιτάνιδας* καὶ πανοραματικὸν κτυποῦν ἔς τὰ
μάτια εὐφροσύνας, ἐπίσης ὡραίαν σκιαγραφίαν γελοτοποιῶν
καὶ τὸν δόκτορα Πεζὸν, περὶ οὗ μᾶς ἔγραψεν ὁ ἐκ Παρισίων
ἀνταποκριτὴς, μετὰ τὰ λεοντάρια του, πρὸς ἐπίμετρον δὲ γλα-
φυρὰν περιγραφὴν τῶν ἐν Ἰσχυίᾳ συμβάντων καὶ χάρτας
γεωγραφικῆς καὶ τόσα ἄλλα πολὺ εὐμορφὰ πράγματα.

Ἡ φόρτωσις ἐξακολουθεῖ τῆς σταφίδος, ὁ δὲ κυριὸς ὡ-
ραϊότατος.

— Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ τὰ οἰκόπεδα ἐγένοντο ἄρθρον

σπουδαῖον τοῦ Χρηματιστηρίου ἀπερασίσταμεν κατὰ πᾶσαν
δευτέραν ν' ἀναγράφωμεν τὰς ἐν τῷ Ἀναδρυτηρίῳ γενομέ-
νης πράξεις, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται καὶ ἀπάται ἐν τῷ κρυπτῷ.

— Αὐριον κοινοποιεῖται ἡ περὶ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀ-
πόφασις τοῦ Ἐφετερίου ὁριστικῶς.

— Ἐν τῷ Δημοπρατηρίῳ ἐπωλήθησαν χθὲς ἑννέα ἵπποι
τῆς χωροφυλακῆς.

— Αὐριον Τρίτην διδασκλήσεται ἐν τῷ Ἀπόλλωνι ὑπὸ τοῦ
« Πανελληνίου δραμματικοῦ θιάσου » « Ἡ κόρη τῶν 333 (!)
ραχοσυλλεκτῶν ». Καθ' ἡ δ' ἀναγγέλλει ὁ θίασος « ὁ πελώ-
ριος Τσίντος θὰ ὑποκριθῇ τὸ πρόσωπον Μοσχονοῦς τῆς ἀτρο-
μῆτους ». Ὡστε νὰ ποῦ θὰ ἴδωμεν καὶ τὸν Τσίντον γυναῖκα !

ΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ

Χθὲς ἐν τῇ ὁδῷ *Παρθεναγωγείου* θόρυβος μέγας, στρατὸς,
ἀστυνομικὰ ὄργανα, φωναί, ὡς νὰ ἐπρόκειτο μεγάλη τις
κηδεῖα ἢ μεγάλη τις παράτα.

Τί συνέβαινε ;

Συναμυβάνετο ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μπούμπουλη μία
δοῦλα ὡς συνένοχος τῆς κλοπῆς τοῦ κ. Δέγγλερη καὶ ὡς
μέλλουσα νὰ κατασκοπεύσῃ τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ προπρῶην
ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἔδαφος τῆς « Ἐταιρίας τῶν Με-
ταλλουργειῶν τοῦ Λαυρίου, » ἐχούσης ὡς γνωστὸν τὰ γρα-
φεῖα καὶ τὸ ταμειὸν τῆς ἐκεῖ κατ' ἀντικρὺ τῆς παρθένου
πλευρᾶς τοῦ *Αρσακείου*. Ἡ δοῦλα ἦτο μία κακομούτσουνη,
ἀλλὰ πολὺ καθὼς πρέπει, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Συνο-
δικοῦ, μετὰ τὰ στιβαράκια τῆς, μετὰ τὸ καπελὶνὸ τῆς. Κορσε-
δοφόρος μάλιστα καθημερινῶς ὑπὸ ἀδιακρίτων γειτόνων
ἐβλέπετο ἀναιδοκαταβαίνουσα, πηγαίνουσα ἐρχομένη.

Ὅταν τὴν ἐπῆγαιναν, ἔλεγε :

— Τί εἶμαι ἐγώ, στρατηγός, νὰ με πηγαίνουν ἐξήντα ;
Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς ἐπρότειναν ἄμαξαν, ἀλλ' ἐ-
κείνη ἤρνηθῇ λέγουσα :

— Πεζοί, πεζοί, νὰ πᾶμε κ' ὀγλ' γωρότερα.

Ἡ σύλληψις αὕτη τῆς ὑπηρετρίας ἐν τῇ εὐρύτῃ σχε-
δίῳ τοποθετηθεῖσα ἐκεῖ διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ τὸ Λαύριον,
ὡς νὰ ἦτο κανεῖς μεγαλοεστίτης τοῦ Χρηματιστηρίου, συν-
δυαζομένη μετὰ τῆς κλοπῆς τοῦ Δέγγλερη, τῆς κλοπῆς τοῦ
Μακκᾶ καὶ μετὰ τῆς ὑπηρετρίας τοῦ κ. Α. Καμπᾶ κλε-
ψᾶτης 700 δραχμᾶς καὶ πληρωθείσης ἱπποτικώτατα ὑπὸ
τοῦ κλαπέντος δι' ἰσαριθμῶν *παλαμακίων*, δι' ὅ καὶ δεινὸν
ἐβόα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, χύνουσι πολὺ φῶς ἐπὶ τῆς ὑπάρ-
ξεως διωργανωμένης συμμορίας, ἧς ἀφοῦ ἀπεκαλύφθησαν
ἅπαξ τὰ ἔχνη, θὰ ἦνε ἐσχάτη ἀστυνομικὴ ἀνικανότης καὶ
ὑπερτάτη ἴσως ἀνακριτικὴ ἐθελούφλωσις διὰ νὰ νὰ μὴ ἀ-
νακαλυφθῇ ὅλη καὶ ἴδωμεν τίνες οἱ ἀπαρτίζοντες καὶ ἐκ
τίνος τάξεως εἶνε αὐτοὶ οἱ κύριοι οἱ ἔχοντες τὰ μέσα νὰ
τοποθετῶσι ὑπηρετρίαν, νὰ μισθόνουν ὄργανα, νὰ κατασκο-
πεύωσι, νὰ καταστρατηγῶσι καὶ νὰ κλέπτωσι. Τὰ πράγ-
ματα μυρίζουν συμμορίαν μεγάλην, συμμορίαν *εὐγενῆ*, καὶ
διὰ τοῦτο διπλάσιον καθήκον ἔχουσι τὰ τε ἀστυνομικά
καὶ ἀνακριτικὰ ὄργανα ν' ἀνακαλύψουν ὅλας τὰς φλέβας τοῦ
μεταλλείου αὐτοῦ, διότι ὁ κόσμος μπορεῖ νὰ μὴ πιστεύσῃ
εἰς ἀπλὴν καὶ μόνην ἀνικανότητα, ἐν περιπτώσει ποῦ δὲν
ἀνακαλυφθῶν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ τὰ ὄργανα τῆς συμμο-
ρίας. Ἡ Ἀστυνομία ἕως τῶρα φέρεται πολὺ μυστικῶς ὁ-
μιλεῖ περὶ *φιλικῶν προσώπων* ἀφίνει νὰ τῆς διαφιλονεικῶσι

τὴν ἀνακάλυψιν ἰδιῶται· αὐτὰ ὅλα εἶνε δικαιώματά της· δικαίωμα ὅμως καὶ ἡμῶν εἶνε ἀφοῦ ἀπαξ εὐρέθησαν 60,000 δραχμαί· ἀφοῦ συλλαμβάνεται ὑπὲρ τρία ὄργανον προγε- νεστέρως καὶ μελλούσης κλοπῆς· νὰ ζητήσωμεν δραστηριό- τητα καὶ νομοσύνην παραδειγματικὴν πρὸς ἀνακάλυψιν μιᾶς ἧ καὶ πλειόνων συμμοριῶν, καὶ νὰ ζητήσωμεν ἀκόμη παρὰ τῶν εἰσαγγελικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ἀρχῶν καὶ παρ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς κυβερνήσεως ὅπως μείζων τοῦ συνήθους σημασία ἀποδοθῇ εἰς τὰ κρούσματα αὐτά, διότι ἡ κοινωνία εἶνε κατεσκευασμένη καὶ ὑπογίως ἐργάζονται ὅχι μίξ, ἀλλὰ πολλοὶ ὑπόνομοι καὶ καμόρροι.

ΠΟΥΦΦ-ΒΡΩΜΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 18 Αὐγούστου.

«... σκολήκων βρῶμα καὶ δυσωδία» θέλουν νὰ μᾶς παραστήσουν δῆθεν οἱ παπᾶδες τὸ μέλλον «μόν ρεπὸν» μας ἐνῷ δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον τοὺς Πειραιεῖς δὲν παρουσιάζει τι ἔκτακτον ἢ τοιαύτη διαβεβαίωσις, ἀφοῦ δὲν μᾶς ἔμεινεν ὁδὸς, πάροδος, λεωφόρος, πλατεῖα ἀρράντιστος ἀπὸ ἄμω- νοῦχα νάματα καὶ μὴ κεκοσμημένη ἀπὸ κάθε εἶδους θνη- σιμαῖον τῶν ὁποίων ἡ δυσωδία, κατὰ μυθιστορηματικὸν ὕ- φος, ὑφύεται ὡς εὐχαριστήριον ὑμνολογικὸν θυμίαμα πρὸς τὴν ὑπερκατακλύζουσαν τὸν τόπον μας θεότητα Βρῶμαν!

Ὁ δῆμαρχός μας ἐτοιμάσας ὡς καλὸς πλοίαρχος ἐν τά- ξει τὰ ἡερτιά της ἀναχωρήσεώς του δὲν κατέβαλλε καὶ τό- σην φροντίδα ὅπως τὴν προσφέρῃ περισσοτέραν εὖοσμον καὶ ὀλιγωτέραν σκοληκόβρωτον τὴν πόλιν εἰς τὸν μεταβλη- θέντα εἰς Σεβᾶχ-θαλασσινὸν ἐν Εὐρώπῃ διάδοχόν του. Ὁ ἀμλετικῆς φυσιognomίας ὑπαστυνόμος καρτερικώτατα ἀνα- μένει τὸ πεπρωμένον του ὅπερ δὲν τὸν διαθέτει βεβαίως τόσον θερμῶς ὑπὲρ τῆς καθαριότητος. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄρ- γανα, τίς οἶδε ποίας ἐκπλήξει μᾶς διοργανίζου καὶ αἱ ὁ- ποιοὶ τοὺς ἀπομακρύνουν πάσης παστρικοσύνης. Οἱ δὲ κά- τοικοι; Οἱ κάτοικοι καλὲ εὐρίσκονται εἰς τὸ στοιχεῖόν τους ὅταν κυλῶνται εἰς πάντα βόρβορον. Ὡστε ἔπρεπε νὰ εὐρε- θῇ ὁ Ἡρακλῆς Κορσονάκος πρὸς καθαρισμὸν τῆς κόπρου τοῦ Αὐγείου-Πειραιῶς.

Περιέλθετε οἰονδήποτε μέρος τῆς πόλεώς μας θελήσετε καὶ ἂν ὅχι κατὰ βῆμα, ἀλλὰ κατὰ καρτουνί θὰ ἀπαντήσετε καὶ ἐν μνημεῖον ἀκαθαρσίας εἰς τεκμήριον τῆς βρωμαρεσκειᾶς τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς χοιροφθείας τῶν κατοίκων. Ἰδοὺ καί τινες βρωμομολόχοι ἐκ τοῦ ἡπεράντου Πειραιικοῦ κοπρῶνος τὰς ὁποίας ἐν εἶδει ἀλεξικόλλου σημειοῦμεν χάριν τῶν εὐ- αισθητοτέρων ἀναγνωστῶν καὶ τοῦ κ. Λομβάρδου, εἰς ὃν κρέμονται αἱ ἐλπίδες μας καθὼς αἱ τῶν θαμῶνων τοῦ «Κή- που τῶν δακρύων» εἰς καμμίαν σύντομον ἀλλαγὴν. Λάκα Βάβουλα καὶ γούβα πάτης ἀκαθαρσίας. Ὁδὸς Πινδάρου καὶ γενικὴ ἀποθήκη-νεκροταφεῖον-σαρδελλῶν ἐν καταστάσει ἀ- ποσυνθέσεως. Συνοικία Καραβῶ καὶ Κωπαῖδες τελμάτων ἀνευ ἐλπίδος ἀποξηράσεως των. Τροῦμπα καὶ κεντρικὰ ἐν ὑπαίθρῳ ἀφοδευτήρια. Ὀδραῖλα καὶ βρωμοπάζαρον εἰς βαθμὸν ἀφθονίας πανηγύρεως. Οἰκόπεδα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ συν- οικίας Τσίλλερ καὶ Βεζούβιος ἀναθυμιάσεων, ἑτερα ὅπισθεν τῆς ἐπὶ τῆς κεντρικωτάτης ὁδοῦ Σωτεῖρας οἰκίας Βρυχνοῦ ἱατροῦ μεταποιημένα αὐτοσχιδίως εἰς σταύλους ὄνων τῶν παρακειμένων ὀπωροπωλείων, οἵτινες ἐκτελοῦν τὰς ἀπολύ- τους ἀνάγκας των σύμφωνα μὲ τὴν φυσικὴν των στωϊκότη- τα. Παραλία Ζέας λίμνης ὅπισθεν οἰκίας Λαπράνου τῆς ὁ-

ποίας ἡ αὔρα καὶ χοίρους εἶνε ἱκανὴ νὰ θανατώσῃ. Πλα- τεῖα πυροσβεστῶν ὅπισθεν στρατ. σχολῆς καὶ κατάλυσις τῆς παμμεγίστης ἐπὶ τοῦ τείχους ἐπιγραφῆς ἀπαγορεύεται κτλ. καὶ πλῆθος τέλος ἄλλων, ἥκιστα ἱαματικῶν, πηγῶν οὕρων αἵτινες ἀπαντῶνται ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐκ τοῦ συστάδην εἰς τὴν πόλιν μας.

Χάρις ὅμως εἰς τὴν παλάμην καὶ καλὴν θέλησιν τοῦ κ. Κορσονάκου ὁ Πειραιεύς ἀπὸ προχθὲς ἥλλαξε κομμάτι ὀ- ψιν. Κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἀνὰ πᾶσαν πρωίαν ὁ κ. Διευθυντὴς περιέρχεται τὴν πόλιν μὲ συνοδείαν ὑπαστυνόμου μας, κλητῆρων καὶ μεθ' ἰσχυρᾶς ὀ- πισθοφυλακῆς ἐκ τοῦ φιλοθεάμονος κοινοῦ ὅπερ χειροκροτεῖ ἐνθουσιωδέστατα εἰς πάντα πλαταγισμὸν σφαλιάρας καὶ βαρυγδούπου τριόνφου ἐπὶ τῶν μούτρων τῶν ἀσυνειδήτων δηλητηριαστῶν μας ὀψωπωλῶν καὶ ὀπωροπωλῶν. Ὁ δὲ ὑ- παστυνόμος μας κ. Σωτήρχος συνοφρουοῦται, ὡς ἂν ἔπινε ξύδι, εἰς πᾶσαν ἀναλαμπὴν χαστουκίας τῆς ὁποίας ἡ ἀντα- νάκλασις ἀντενακλᾶτο βέβαια εἰς αὐτόν· καὶ τὸν... ἐλυ- πήθημεν! Αἱ ὀπῶραι ἀπὸ προχθὲς ἀναπαύονται ὅχι πλεῖν εἰς τὴν γνωστὴν κόπρον τῶν ξηρῶν τῶν σεσηπότεων φύλλων, ἀλλ' εἰς ὠραίους πρασίλους μονσαμάδες. Ἡ ἐπιδεικτικὴ ἐκ- θεσις καθ' ὅλην τὴν παραλίαν τῶν σαρδελλῶν, τουλουμοτυ- ρίων, βακαλῶν, ταραμάδων κλπ. ἡλαττώθη· ἂν καὶ τὸ μόνον σωτήριον μέτρον θὰ ἦτο, χάριν τῆς ὑγείας τῶν πο- λιτῶν καὶ τῆς εὐπρεπείας τῆς πόλεως, ἐὰν ὅλο αὐτὸ τὸ ξάπλωμα τῆς μπακαλικοεχθέσεως περιορίζετο ἐντὸς τῶν ὀ- ρίων τοῦ καταστήματος ἐκάστω ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ ἐζημιούτο καθὼ γενικοῦ ὑποτιθεμένου τοῦ μέτρου, θὰ ἐξε- λιπε δὲ τοιοῦτοτρόπως αὐτὸ τὸ ἀηδέστατον καὶ μέχρις ἀναγούλας ἐμετικὸν τῆς θεᾶς καὶ δυσωδίας τῶν μπακαλι- κων μὲ ὅλας τὰς μηχανημιστικὰς νότας τῶν βρυχωμένων μπακαλοπαίδων «σάρδα σάρδα μυρουδάτη κι' ὁ κολιός τῆς κάνει μμάτι» καὶ τὰ παρόμοια ἀπὸ σαρδελλοβαρελίου δι- στιχα.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ λείψῃ καὶ τὸ εἰς τὴν ξηρὰν ὑ- περπήδημα τῶν πλοίων μὲ τὰ ὀπωρικά καὶ τὸ πᾶσα ἀπὸ χέρι εἰς χέρι τῶν πεπονίων, δι' οὗ οὐκ ὀλίγοι ἀμέριμνοι διαβάται ἐπὶ τῶν παραλίων πεζοδρομίων εἶδον τὸν οὐρα- νόν... καρπούζι! καὶ ἄλλοι ἐμέτρησαν καθ' ὅλον τὸ μῆ- κος καὶ πλάτος τοῦ σώματός των τὸ πεζοδρόμιον ἕνεκα τῶν φλιῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος τῶν μαγκούφῃδων λω- ποδυτῶν, ἄλλου εἶδους λέρας τούτου πάλιν, βλέπομεν ἀπέ- χοντας τῶν καθηκόντων των τοὺς ἐπιτετραμένους κλητῆ- ρας κατὰ τὴν θέσιν «Τζελέπη» εἰς βαθμὸν... συνεταιρι- σμοῦ.

Τορὸς

ΑΙ ΦΕΛΛΑΧΙΔΕΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάνα, 14 Αὐγούστου

Ἐν τῇ περὶ Φελλάχων σκιαγραφίᾳ σχεδὸν ὑπεσχεθῆν ὅτι ἔμελλον ἐν τῇ φορᾷ τοῦ λόγου, νὰ μὴ ἀρῶμαι ἀτελεῖς τὸ σκια- γράφημα, ἀλλὰ νὰ σκιαγραφήσω, ὅση μοι δύναμις, καὶ τὰς Φελλαχίδας· ἀλλὰ νῦν βλέπω ὅτι τὸ εὐκολον διὰ τοὺς αὐχμη- ροὺς Φελλάχους, εἶνε δύσκολον διὰ τὰς Καρυάτιδας ταύτας.

Τὸ γνωρίζω ὅτι αἱ ὠραιότεραι τοῦ κόσμου εἶνε αἱ ἐλληνί- δες, ὠραιόταται δὲ αἱ ἀναγνώστριαι τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» αἱ μὴ ὀφείλουσαι τὴν συνδρομὴν· ἀλλ' εἴτε διότι ὁ ἀνταποκρι- τὴς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐξεφελλαχίσθη, εἴτε καὶ διὰ τὴν ἀ-